

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА
ОТКЛОНИЯВАНЕ ОТ НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО И НАЛАГАНЕ НА
ВЪЗПИТАТЕЛНИ МЕРКИ НА НЕПЪЛНОЛЕТНИ ЛИЦА**

Коментар	Автор	Дата
лек финален коментар ЗОНПНВМНЛ... Тъжен законопроект... Навява асоциации с несъстоялия се "Закон за детето" от 2012 г.... Добре би било, преди да се впускаме в законотворчество, да попрочетем нещо по темата..... Боян Станков, Тамара Хинова, Иван Ненов, Антон Гиргинов, Светла Маргаритова-Вучкова.... Иначе няма да стане... Е, може и нещо по-леко... Напр.: Решение № 11 на КС от 4 октомври 2016 г. по конституционно дело № 7/2016 г. Другото е повърхностно и несериозно.... Като самия законопроект... Лека нощ!	Колю Атанасов	12.10.2016
1....	Колю Атанасов	12.10.2016

Полезна информация относно становище на Светла Маргаритова доц. по криминология 5Не приемам голосовното твърдение в концепцията, че probationните мерки в нашето законодателство били въздигнати в наказание и това положение се променило едва с проекта за нов НК. Внимателният прочит на този проект опровергава изложеното, защото на практика по отношение на непълнолетните каталогът на тези ненаказателни мерки е твърде ограничен. В анализирания политически документ е прокарана идеята, че ЗБППМН товари с репресия, аналогична или по-тежка от наказателната”, „предвижда същия стандарт на репресия по отношение на деца без престъпно поведение, като същевременно пречи на достъпа им до системата на закрила“ (с. 9). Не разбирам как точно един закон може да пречи на прилагането на друг закон и защо ЗБППМН пречи на прилагането на Закона за закрила на детето. Всъщност нито в Концепцията представени данни относно ефекта от защитните мерки по ЗЗД, нито ми е известно да е налице такова изследване, което да може да докаже тезата, че защитните мерки са прилагани ефективно от страна на специализираните органи по закрила на детето. Мисля си, че ако това беше така, то щеше да се почувства през 20-те години от началото на действие на Закона за закрила на детето. Налице са обаче точно противоположни резултати, за които не е виновен старият ЗБППМН. Именно органите по закрила на детето „вървят“ след събитията. Вместо те да сигнализират за рискови деца, по-честа е практиката те последни да научават за тях от другите участници в критикуваната репресивна система. Разполагам с представителна извадка от документи, за да докажа твърдението си. Силно ме озадачава изразът, че действащото законодателство не предлагало политическо решение на конфликта между качеството „жертва“ и качеството „извършител“, поради което то пораждало репресивен ефект и обуславяло репресивния метод като приоритетен в общата политика на държавата. Концепцията залага на принципа, че колкото повече се повтарят едни и същи фрази като заклинания, толкова по-убедително ще се открои основната идея на авторите. Затова с различни думи и изрази неколократно се излага тезата за репресивен характер на дейността на

Даниела
Николова

12.10.2016

Полезна информация относно становище на Светла Маргаритова доц. по криминология 4На този довод бих противопоставила аргумента, че ако имаше несъвместимост на българското законодателство с международните стандарти по повод този вид нарушения на статуса, Европейският съд по правата на човека несъмнено би го констатирал в своето решение А и други срещу България, постановено на 29 ноември 2011 г. Той обаче не е установил нарушение нито на правото на свобода и сигурност, за което в Концепцията неколкократно е повторена тезата, че това право на малолетните и непълнолетните се нарушава с настаняването им в институции като СПИ и ВУИ, нито на правото на справедлив процес. Не е констатирано нарушение и на чл. 14 по повод твърдението за наличие на дискриминационно отношение на децата спрямо възрастните по повод разширения обхват на видовете противообществени прояви. В концепцията са изложени твърде озадачаващи разбирания относно това, че било необходимо да се докаже едва ли не наличието на „състав“ на съответното правонарушение, включително и неговата субективна страна и ако липсва вина, то по отношение на съответния малолетен или непълнолетен да не бъдат предприемани никакви други мерки, освен тези свързани с възпитание и закрила. Отново според авторите, мерките в ЗБППМН са изцяло наказателни, а не от втория тип. Изразът „възпитателно-закрилни“ мерки звучи много съвременно, особено ако се противопостави на твърденията за наличието на наказателни, репресивни и наказателно-процесуални мерки. Твърдението за това, че възпитателните мерки, свързани с изолация, каквито са настаняването в СПИ и ВУИ удовлетворявали стандарта за лишаване от свобода, установлен в българския закон и в практиката на Европейския съд по правата на човека, е пресилено, защото само който не е посещавал самите институции, само той може да извращава реалността и да сравнява тези интернати със затвор. на концепцията са повторени аргументите, изложени от жалбоподателките по делото А, и други подобни срещу България, но не и мотивите на Европейския съд, с които тези аргументи не се приемат. Това е и още едно доказателство за непрофесионализма и манипулативността на този документ. 5По тази причина е абсолютно несъстоятелно и

Даниела
Николова

12.10.2016

<p>Полезна информация относно становище на Светла Маргаритова доц. по криминология ЗЦялата предпоставена негативна позиция на авторите на концепцията изхожда от разбирането, че понятията „противообществена проява“ и „престъпление“ трябва да бъдат разглеждани като от един порядък, поради което изискванията, относими към второто автоматично трябва да важат и за първото. Оттук като че ли изглежда логически оправдано да се „пренесат“ изискванията за дефиниране на всеки конкретен вид противообществена проява, както и че на малолетните и непълнолетните могат да бъдат определяне различни по характера си възпитателни мерки само за правонарушения, за които се налагат санкции на наказателноотговорните лица. Обстоятелството, че мониторинговите доклади на ООН съдържали определени констатации, подлагащи на критика налагането на възпитателни мерки по отношение на лица заради тяхното „неморално поведение“ и че това било дискриминационно по признака „възраст“, не е аргумент, който натежава в полза на концепцията за наложително разрушаване на съществуващата система от органи в областта на превенцията на правонарушенията на малолетни и непълнолетни (още повече като се вземе предвид, че текстовете в този смисъл са подгответи от български експерти и изразяват тяхната позиция, облечена в международен документ, при това с препоръчителен характер.</p>	Даниела Николова	12.10.2016
--	------------------	------------

Полезна информация относно становище на Светла Маргаритова доц. по криминология 2В концепцията се проследява трайно заложеното виждане за пълноотрицание на досегашната система за превенция. Липсва каквато и дабило аргументация, а в същото време тя изобилства с твърдения, за които се претендира, че са аксиоматични и не подлежат на оспорване, като например, че:- държавната политика по предотвратяване и противодействие на асоциално поведение при децата последователно пренебрегвал задълженията на Законодателя, поети по силата на международни договори; изпълнението на ангажиментите от страна на държавата се извършвало формално и при отклонения от оригиналната формулировка на международните актове; - законодателните инициативи били консервативни, фрагментарни и показвали слабата информираност и игнориране на международните задължения на българския законодател; - за пръв път в проекта на НК от 2010 г. бил направен опит за усъвършенстване на режима на наказателната отговорност на непълнолетните; - съществуват две поколения нормативни актове, които били концептуално несъвместими и единственият изход и правилнорешение било да се отменят актовете от първо поколение, къмкоито е отнесен ЗБПМН и актовете по прилагането му, а актовете от второ поколение обхващали „ратифицираните международни актове и наказателните закони“; - концептуалната неадекватност на законодателството толерира лабез контролното прилагане на практики и разбирания, които били в драстично противоречие с действащи международни актове и установения конституционен ред. Като професионалист, работещ в тази област, не бих се съгласила с нито едно от горепосочените твърде крайни твърдения, тъй като те не са аргументирани и не почиват на никакви конкретни данни. Не е научнообоснован и според мен голословен и постулатът за противоречието на нашето законодателство (в цялост) с международните договори (в цялост). За да бъде убедително подобно твърдение, очаквам да бъдат изложени обосновани доводи. Преди всичко не приемам твърдението за наличието на двепоколения нормативни актове по няколко причини: нито международните актове в голямата

Даниела
Николова

12.10.2016

Полезна информация относно становище на Светла Маргаритова доц. по криминология
ПО ПОВОД НА ПРИЕТА КОНЦЕПЦИЯ ЗА ДЪРЖАВНА ПОЛИТИКА В ОБЛАСТТА НА ПРАВОСЪДИЕТО ЗА ДЕТЕТО ЗА ПЕРИОДА 2012-2020 Г. СВЕТЛА МАРГАРИТОВА, доц. по криминология, председател на Българската асоциация по криминология

Не оспорвам необходимостта от такава Концепция, защото успешна политика във всяка област може да бъде осъществявана само на основата на цялостно и комплексно виждане по въпроса за посоките, в които следва да се предприемат съответните действия. Намирам, че и в областта на правосъдието на детето беше наложително да се изработи такава концепция. Приемам тезата за необходимост от специализация на субектите, които са включени в системата за превенция на правонарушенията на малолетни и непълнолетни. Съгласна съм и с това, че не само наказателната процедура, но и цялостната материална среда, в която се провеждат съдебните заседания с участници-деца би следвало да бъде променена, като във всеки съд бъде обзаведено специално пригодено помещение.

Силно съм обезпокоена обаче от продукта, който се представя като политически документ и въз основа на който ще се предприемат и конкретните практически стъпки за изпълнението му. Неговата външна обвивка прилича на научна, облечена в модерната лексика на съвремието, създадена е външна видимост за професионализъм, но вътре в нея са заложени идеи, част от които са ненаучни, показват непознаване на действителната ситуация към настоящия момент за действащото правосъдие за деца, а зад други прозират недотам благородни помисли. Ако концепцията бъде реализирана в този си вид, тя би довела единствено до разрушаване изцяло на системата за правосъдие за деца, без на нейно място да се създаде по-ефективен механизъм.

Концепцията не се основава на професионален криминологичен анализ на съществуващите многобройни статистически данни от последните години, а на никому неизвестни и непредставителни проучвания. Не може да се правят изводи за тенденции в развитието на престъпността на непълнолетните и правонарушенията на малолетните, като се борави с абсолютни величини и информация само за 2 години (2009-2010). Това е ненаучно и

Даниела
Николова

12.10.2016

Становище по проекта- продължение 58. Проектът за Закон за отклоняване на непълнолетни от наказателното производство до голяма степен се опира на действащия ЗБПМН. Той използва идентична на сегашната терминология като „възпитателни мерки“, „възпитателно дело“, „социални т.е. обществени възпитатели“. Почти същите са и мерките, предвидени по новия закон – извинение на пострадалия, предупреждение, извършване на работа в полза на общината, забрани за посещаване на места и заведения, задължения за посещаване на курсове за усвояване на професия. Запазен е и социалният характер на мерките, както е в сега действащия закон. Оттук възниква въпросът защо вместо с изменения и допълнения към действащия закон се предлага изцяло нов закон и изцяло нова административна структура и система за неговото реализиране. На практика при огромния брой предложения става дума единствено за промяна в названията на отделните мерки, правни институти или административни структури. Ако се държи на това измененията да бъдат реализирани чрез един изцяло нов закон, считаме че е наложително проектът на Закон за отклоняване на непълнолетни от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица да бъде подложен на широко обществено обсъждане не просто на Портала за обществени консултации, а да се направят работни срещи по области с кметове, общински съветници в чийто ресор е тази проблематика, както и със секретари на местни комисии за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните и представители на отделите за закрила на детето. Считаме това за изключително важно и предвид факта, че само след няколко дни на 04.11.2016 г. влизат в сила измененията на Закона за нормативните актове, с които се въвежда задължителната оценка на въздействието на проектите на нормативни актове. Според тези изменения проектът на Закон за отклоняване на непълнолетни от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки подлежи на цялостна предварителна оценка на въздействието и обществена консултация от минимум 30 дни. Освен, че всички адресати на регулирането, въвеждано чрез проектозакона биха останали с впечатлението, че той се внася точно в

Даниела
Николова

12.10.2016

<p>Становище към проекта - продължение 4 В тази връзка предлагаме и съответните текстове на чл. 24, ал. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7, като ал. 5 на същия член става ал. 7 от законопроекта: „Чл. 24 (1) Към Министерския съвет на Република България се създава Национален съвет за възпитателна подкрепа на младежите в състав: председател - заместник министър-председател на Република България; заместник-председатели: заместник-министър на труда и социалната политика, заместник-министър на образованието и науката, заместник - министър на вътрешните работи; секретар и членове: заместник-министър на здравеопазването; заместник-министър на финансите; заместник-министър на културата; заместник-председател на Министерството на младежта и спорта; заместник-председател на Върховния касационен съд; заместник главен прокурор при Върховната касационна прокуратура; заместник - директор на Националната следствена служба; заместник - председател на Агенцията за социално подпомагане; заместник – председател на Националното сдружение на общините;(2) В състава на Националния съвет за възпитателна подкрепа на младежите могат да бъдат включвани и представители на неправителствени организации. Поименния състав на националния съвет се определя от неговия председател.(3) Националният съвет за възпитателна подкрепа на младежите е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София, второстепенен разпоредител с бюджетен кредит. Числеността на персонала и задачите на националния съвет се определят от Министерския съвет. (4) В своята дейност Националният съвет се подпомага от секретариат, ръководен от секретар, който се назначава от председателя на Националния съвет.(5) В секретариата по служебно и трудово правоотношение се назначават експерти, служители и технически сътрудници.(6) За осъществяване на дейността на Националния съвет могат да бъдат привлечани и външни сътрудници и експерти.(7) Към Националния съвет се създава Център за квалификация и усъвършенстване на кадри за осъществяване на дейността по възпитателна подкрепа на младежите.“</p>	<p>Даниела Николова</p>	<p>12.10.2016</p>
--	-------------------------	-------------------

Становище по проекта- продължение ЗПодобно на сега действащия ЗБППМН, проектът за Закон за отклоняване на непълнолетни от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица предвижда в работата на местните служби за възпитателно въздействие да участват общинските органи на образованието, на полицията и на социалното подпомагане, като се предвижда координиращата роля да бъде на местната служба. Предлаганият законопроект възлага на националната служба координацията на дейностите на държавните и общински органи и институции за изпълняване на държавната политика за отклоняване и прилагане на възпитателни мерки. Националната служба ще координира дейността на различните министерства – на образованието, на труда и социалната политика, на вътрешните работи и т.н. по отклоняването от наказателно правосъдие и мерките за възпитателно въздействие. Това обуславя необходимостта Националната служба за възпитателна подкрепа да бъде към Министерския съвет и да се ръководи от заместник – министър председател, определен с решение на Министерския съвет. Национално ръководство, което ще координира и ръководи дейност, в която участват представители на различни министерства, е нелогично да бъде към някое министерство – което и да е то. Опасяваме се, че това би довело до затруднения в изпълнение на законово регламентираните функции на националната служба и проблеми в процеса на вземане на такива важни решения, каквито са тези, попадащи в компетентността на подобен национален орган.6. Законопроектът предвижда създаване на стандарти за назначаване на служители в общинските служби за възпитателна подкрепа, но непонятно защо се предвижда тези стандарти да се изработват от Министерството на правосъдието и ДАЗД. Мерките представляват замяна на наказателната репресия с възпитателно и социално по своя характер въздействие – т.е. те тангират с дейността на дирекциите „Социално подпомагане“, на здравеопазването, на образованието и т.н. Затова и в работата на местните служби за възпитателно въздействие се предвижда да участват представители на тези органи. Следователно, стандартите, чиято цел е да се уеднаквят изискванията за назначаване на

Даниела
Николова

12.10.2016

Становище по проекта -продължение25. По сега действащия ЗБППМН Централната комисия е структура към Министерски съвет. В това си качество на надведомствен орган тя осъществява ръководство и координация на цялата система за противодействие на детското девиантно поведение, оказва методическа помощ и подкрепа и консултира местните комисии в ежедневната им работа. Местните комисии ежегодно представят в Централната комисия доклади за дейността си, изгответи по единен стандарт, разработен от Централната комисия. В изпълнение на законово установените си функции, Централната комисия проучва и анализира информацията от докладите, обобщава съдържащите се в тях данни за местните комисии в страната, прави изводи. Паралелно с това, Централната комисия проучва и анализира и информация, постъпваща от Националния статистически институт (НСИ), МВР и Върховна касационна прокуратура (ВКП). От получената от различни източници информация (296 местни комисии, НСИ, МВР, ВКП) и нейния анализ, Централната комисия добива подробна картина на криминогенната ситуация в цялата страна и на тази база изготвя програми и прогнози. Това са национални програми, които задават общата рамка и различните дейности за постигане на целите. Всяка местна комисия привежда в изпълнение програмите, съобразно особеностите и специфичните потребности в своята община. Централната комисия ежегодно провежда изследвания с цел да се проучат както проблемите на комисиите, които са общи за всички, така и да се изследват спецификите на различните общини и проблемите на различните целеви групи. Изследванията дават реална представа за проблемите, които стоят пред системата за противодействие на детското девиантно поведение и са отправната точка за планиране на действия и предлагане на управленски решения в национален мащаб. Въз основа на тази информация, както и на базата на информация от отчетите на всички комисии, от проведени проучвания, национални срещи и други форми на ръководство и контрол, Централната комисия ежегодно изготвя и внася в Правителството обобщен криминологичен доклад - анализ за състоянието, структурата и тенденциите на престъпността и противообществените прояви на

Даниела
Николова

12.10.2016

СТАНОВИЩЕ ПО ПРОЕКТА Продължение
Проблеми по същество, които ни виждаме в предлагания законопроект са следните.

1. Проектът на Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица предвижда отмяна на ЗБПМН и създаване на специализирани съдебни състави, които да налагат възпитателни мерки, но само по отношение на непълнолетните. На малолетните извършители на криминални деяния вече няма да се налагат каквито и да е възпитателни мерки, а ще бъдат обект само на грижа и закрила от страна на дирекциите „Социално подпомагане“. Това ще създаде многобройни проблеми на държавата, на общините (по Закона за местното самоуправление и местната администрация кметовете имат задължението да опазват обществения ред на територията на общината, а предотвратяването на детската престъпност е част от опазването на обществения ред и част от имиджа на кмета като градоначалник), на МВР и полицията като цяло, на дирекциите „Социално подпомагане“.

2. Отмяната на ЗБПМН и заменянето му с новия Закон за отклоняване и възпитателни мерки означава нови 1511 случая с малолетни годишно – т.е. общините и дирекциите „Социално подпомагане“ ще бъдат натоварени с нови 1511 случая годишно с всички произтичащи от това проблеми – помощи, здравно обслужване и т.н. И това са само случаите на малолетни извършители на криминални деяния[1].

3. Отделно от това, съдилищата ще бъдат натоварени с нови 4 872 дела и то само по отношение на непълнолетни извършители на криминални деяния. С тези непълнолетни, видно от проекта за нов закон, ще бъдат пряко ангажирани отново общините и социалните служби – т.е. освен за съдилищата, това ще бъдат нови 4 872 случая и за общините и за социалните работници[2].

Законопроектът предвижда извършване на индивидуална оценка на всеки непълнолетен извършител при всеки един случай на правонарушение. Ще се изготвят и оценки на родителския капацитет. Изготвянето на тези оценки е бавна и много скъпо струваща процедура.

За извършените правонарушения ще се предлагат социални услуги, които също струват пари, и то немалко. Всичко това ще натовари финансово и кадрово общините, дирекциите „Социално подпомагане“ и държавата като цяло.

4. Проектът

**СТАНОВИЩЕ ПО ПРОЕКТА ЗА ЗАКОН ЗА
ОТКЛОНИЯНЕ ОТ НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО И
НАЛАГАНЕ НА ВЪЗПИТАТЕЛНИ ВЪЗПИТАТЕЛНИ МЕРКИ**

връзка с предложения за обществено обсъждане проект на Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица изразяваме следното становище:

Убедени сме в необходимостта от усъвършенстване на законодателството, в областта на гарантирането на правата на човека и правата на извършителите на криминални деяния, особено когато тези извършители са деца. В тази връзка предложението за съгласуване законопроект е опит за издигане на един нов, по-висок етап на наказателната политика в областта на детското правосъдие. Без да отричаме необходимостта от такова издигане, новият законопроект поставя въпроси, които будят загриженост. В мотивите на предлагания законопроект се посочва, че с него се преодолява „съвместното и успоредно прилагане на две поколения нормативни актове (Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните и Закона за закрила на детето), което създава неяснота и се възприема като произволност и хаотичност“.

Считаме, че това твърдение не е докрай юридически издържано. Всеки закон се приема, за да регламентира определени основни обществени отношения, които се поддават на трайна уредба.

Законът за закрила на детето урежда обществените отношения, които възникват когато са застрашени животът, здравето, телесния интегритет на детето и съответно мерките за защита и закрила. Законът за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните (ЗБППМН) урежда много по-тесен кръг обществени отношения – тези възникващи, когато детето е извършило противообществена проява и мерките, които се налагат за преодоляване на нагласите за подобно поведение.

В мотивите към законопроекта се посочва още, че той е съобразен с препоръките на Комитета по правата на детето на ООН. Считаме, че това вече беше сторено с последните промени в ЗБППМН от 2004 г. които приведоха националното ни законодателство в съответствие с международните правни актове, касаещи детското девиантно поведение. Това е отразено и в стенограмата на Народното събрание, според която:

Даниела
Николова

12.10.2016

ОТНОСНО ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ОТКЛОНИЯВАНЕ ОТ НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО И НАЛАГАНЕ НА ВЪЗПИТАТЕЛНИ МЕРПо повод на публикувания за обществено обсъждане проект на Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица ние от Център за оценка на въздействието на законодателството - българска независима нестопанска организация от експертен тип в обществена полза, чиято мисия е да насърчава въвеждането на по-доброто регулиране, откритото и доброто управление в България изразяваме следната позиция. Със законопроекта се предвижда въвеждането на качествено нови подходи на регулиране на обществените отношения, които попадат в неговия обхват. Той води до изцяло променена философия на организация на системата в областта на детското правораздаване действаща в момента, което би се отразило в радикални изменения на нейното функциониране. Освен нов изцяло нов тип третиране на децата в конфликт със закона, обсъжданият проект въвежда и съществена промяна в наказателноправната политика на държавата спрямо деянятията на малолетни и непълнолетни. От всичко това следва, че въздействията от приемането на един такъв нормативен акт биха били особено значими, а като се има предвид че засягат децата, които са най-ценното в една нация защото засягат бъдещето на обществото и държавата, може да се каже че законопроектът е с изключителна обществена значимост. Поради това, независимо че до влизането в сила на Закона за нормативните актове, с който се въвежда задължителната оценка на въздействието остават около 3 седмици считаме, че идеите, политиките и мерките, които се предлага да бъдат реализирани чрез обсъждания законопроект следва да бъдат обект на цялостна предварителна оценка на въздействието, ако плановете на правителството са той да бъде съгласуван и внесен пред 04 ноември 2016 г.

Тони Димов -
Председател
Центрър за оценка на
въздействието
на законодателството

RIA

12.10.2016

СТАНОВИЩЕ ПО ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА
ОТКЛОНЯВАНЕ ОТ НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО -
22. Относно създаването на Национална служба за
възпитателна подкрепа и службите за
възпитателна подкрепа към общините Какво налага
създаването на нови административни структури,
при положение, че функциите, които те
изпълняват не се различават особено от тези на
сега действащите Централна комисия за борба с
противообществените прояви на малолетните и
непълнолетните и местните комисии за борба с
противообществените прояви на малолетните и
непълнолетните? При положение, че е предвидено
Националната служба за възпитателна подкрепа
да има координационни функции спрямо различни
държавни и общински органи и институции, както
и на организацията, които предоставят услуги при
планиране на услугите и изпълнение на мерките на
национално ниво, тя следва да бъде ситуирана в
Министерския съвет, а не в едно от
министерствата (това на правосъдието), чиято
дейност се предполага да координира. Във връзка с
изложеното, считаме, че е необходимо по
законопроекта за отклоняване от наказателно
производство и налагане на възпитателни мерки
на непълнолетни лица да бъде постигнат
национален консенсус. Затова е необходимо да се
проучи мнението на широката общественост като
се организират срещи по области с кметовете,
председателите на общинските съвети и всички
заинтересовани лица, включително и със
секретарите на местните комисии за борба срещу
противообществените прояви на малолетните и
непълнолетните и представители на дирекциите
„Социално подпомагане“. С

уважение

Илиан Илиев - Управлятел

на

Асоциация на юристи

3a

развитие на правото

B

обществен интерес

Илиан
Илиев

12.10.2016

**СТАНОВИЩЕ ПО ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА
ОТКЛОНИЯВАНЕ ОТ НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО -
1** Във връзка с публикувания за обществено
обсъждане проекта на Закон за отклоняване от
наказателно правосъдие и налагане на
възпитателни мерки на непълнолетни лица
законопроект Асоциацията на юристи за развитие
на правото в обществен интерес – българска
неправителствена организация в обществена
полза, в която членуват високо квалифициирани
юристи от практиката и уважавани учени в
различни правни области изразява следното
становище.1. Относно "отклоняването" от
наказателно правосъдие Наръчникът за измерване
на индикаторите за детско правосъдие на
Службата на ООН по наркотиците и престъпността
от 2006 г. дава следната дефиниция за
"отклоняване": "Едно дете е отклонено, когато той
или тя е в конфликт със закона, но случаят е
разрешен чрез алтернативи, без прибегване до
обичайните формални заседания пред релевантния
компетентен орган. За да има полза от
отклоняването детето и/или неговите/нейните
родители или настойник трябва да се съгласят с
отклоняването. Отклоняването може да включва
мерки, базирани на принципите на
възстановителното правосъдие." Отклоняването на
непълнолетни е стратегия за интервенция, която
пренасочва младежи от формалните процедури в
системата за детско правораздаване, но в същото
време продължава да ги държи отговорни за
техните действия. Програмите по отклоняване
могат да варират от такива с нисък интензитет
(предупреждения) до по-интензивно лечение или
терапевтични програми, вместо формалната
съдебна процедура. В обсъждания законопроект,
"отклоняване" по същество е използвано като
сионим на "освобождаване от наказателна
отговорност" по смисъла на чл. 78 вр. чл. 61 от НК.
Обособява се отделно производство по
възпитателни дела, но макар и "олекотена" от
етикета "наказателно", процедурата запазва
строго формалния си характер, което изначално
противоречи на концепцията за
"отклоняване". Освен това, не без значение е
фактът, че традиционно програмите по
отклоняване са проектирани да бъдат по-евтини от
формалните съдебни процедури, защото
намаляват тежестта върху съдебната система и

Илиан
Илиев

12.10.2016

становище от Георги Филипов1. Предлаганият текст за нов закон се нуждае от много сериозна „редакторска” намеса, както относно пунктуацията / авторите му явно изобщо не обичат запетайки / така и от стилистична редакция / всеки един от юристите, потърсен от мен за мнение относно предлагания текст беше много учуден от пълния с неточности от юридическа гледна точка греши и пропуски в него./ А за пример ви цитирам моя „любимец” от предлагания текст за нов закон – предложението за промяна на чл. 387 от Наказателно – процесуалния кодекс, ал. 4 и ал. 5, цитирам : (4) Оценката се изготвя от квалифицирани експерти с прилагане на мултидисциплинарен подход и с участието на непълнолетния, а когато е подходящо на родителя/попечителя или лице, на което са предоставени права, свързани с упражняване на родителска или попечителска отговорност, както и на друго лице, посочено от непълнолетния и одобрено от прокурора. (5) Ако в хода на наказателното производство възникнат обстоятелства, които оказват съществено влияние върху личността на непълнолетния, прокурорът или съдът разпорежда нейното актуализиране. ...Не разбрах...личността на непълнолетния ли трябва да актуализираме или оценката за него от предходната алинея ??? В заключение – от прочита на предлагания текст за нов закон се налагат няколко очевидни извода: Целта на предлагания нов закон е да се отмени сега действащия ЗБПМН.Новия закон не предлага никакви реални мерки за справяне с детската престъпност, която, за съжаление, всекидневно и прогресивно нараства. Въпреки широко рекламираното участие на „признати международни експерти , представители на неправителствени организации , изявени юристи и представители на правната доктрина” / каквото и да значи това, цитирам мотиви към закона / предлагания закон не стъпва на реалността, умишлено изключва голяма част от децата в конфликт със закона от обхвана си и не би постигнал реални резултати.От целия предлаган текст прозира искреното желание на част от авторите на проекта всички малолетните лица, извършители на противообществени прояви и голямата част от непълнолетните лица – правонарушители, да бъдат насочени съм точно

Георги
Филипов

11.10.2016

становище от Георги Филипов1. В сега действащия ЗБПММН , в неговия чл. 15, са предвидени и мерки спрямо родителите на непълнолетните правонарушители. Съгласно предлагания текст за нов закон, мерки срещу родителите на проявените маловъръстни не са предвидени и няма да се налагат. 2. В преходните и заключителни разпоредби на предлагания текст за нов закон са предвидени много сериозни промени в сега действащи закони и законови актове. Например , предлага се чл. 32, ал. 2 от Наказателния кодекс да се измени така : „(2) Малолетните лица, извършили общественоопасни деяния, които осъществяват признacите на предвидени в този кодекс престъпления, се насочват към дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ щ адрес.” ??? И какво ще правят социалните работници с тях? Освен това, става видно, че авторите на предлагания текст за нов закон няма никаква реална представа в какви условия работят социалните работници в България, каква техника използват и най - важното - по колко случая на деца и семейства работи всеки един от тях. Ще им бъдат отпуснати социални помощи ? Следващите предложения за промени в членове от Наказателния кодекс тихомълком предлагат намаляване на наказания на непълнолетни в почти двоен размер – от 5 години на 3 години, от 10 години на 5 години...Много странна / поне за мен / е промяната, която се предлага в чл. 144 от Наказателно – процесуалния кодекс и създаването на алинея 4: (4) Когато е определено, че лицето е дете, но неговата предполагаема или точна възраст е невъзможно да се определи, приема се, доколкото не може да се докаже противното, че лицето не е навършило 14-годишна възраст . !!! С този текст се създава умишлена предпоставка детето – правонарушител съзнателно да бъде определено като лице под 14 години,тоест – малолетно лице, което НЕ ПОДЛЕЖИ на наказателна отговорност и спрямо него не могат да бъдат предприемани никакви действия, / дори и да му се наложат възпитателни мерки....по предлагания нов закон./ В Указа за борба с дребното хулиганство чл. 1 се предлага да бъде изменен така : а) В ал. 1 думите „лице, навършило шестнадесет годишна възраст“ се заменят с „пълнолетно лице“!!!!!!! Отново съзнателно и

Георги
Филипов

11.10.2016

становище от Георги Филипов1. Основната дейност, извършвана при работа с деца в конфликт със закона, е превенцията. В проекта за нов закон понятието „превенция“ изобщо отсъства. За разлика от сега действащия ЗБПМН, където превенцията и социално – превентивната дейност е зададена като основна задача за изпълнение с текста на чл. 10, ал. 1, т. а, л и м. В изпълнение на законовите разпоредби на чл.10 от ЗБПМН , сега действащите комисии / МКБПМН / само през 2015 година са реализирали 585 програми за превенция на асоциалното поведение с обхванати 179 397 лица; 179 стратегии, кампании, програми и проекти; 328 програми по превенция на наркоманиите с 70 906 обхванати; 136 информационни кампании...и още, и още...В проекта за нов закон такива дейности не се предвиждат...2. В мотивите към проекта за новия закон, авторите на същия са записали, цитирам : „...така се преодолява досегашната практика, при която възпитателни мерки се налагат без преценка от съд за наличието на вина на непълнолетния“, край на цитата. В 90 % от случаите, преписките, които постъпват в сега работещите МКБПН и по които се образуват и провеждат възпитателни дела, са изпратени от прокурор от съответната районна прокуратура. И в съда съдията е юрист, и в прокуратурата прокурора е юрист. Нима само съдия от съд може да определи има ли вина непълнолетният правонарушител ??? Аз не мисля така.3.

Авторите на проекта за нов закон и противници на сега действащия ЗБПМН изтъкват една, фундаментална, според тях, причина, ЗБПМН да бъде отменен. И тя е, че ЗБПМН бил създаден и приет през далечната 1958 година. В тази връзка, кратка справка – Наказателен кодекс – приет през 1968 година; Кодекс на труда – приет през 1986 година; Закон за наследството – приет през 1949 година; Закон за лицата и семейството – приет през 1949 година; Закон за задълженията и договорите – приет през 1950 година; Закон за държавните такси – приет през 1951 година; Закон за собствеността – приет през 1951 година; Закон за административните нарушения и наказания – приет през 1969 година; Закон за нормативните актове – приет през 1973 година; Указ за борба с дребното хулиганство – приет през 1963 година. Всеки един от тези кодекси, закони и укази все

Георги
Филипов

11.10.2016

становище от Георги Филипов1. Основната дейност, извършвана при работа с деца в конфликт със закона, е превенцията. В проекта за нов закон понятието „превенция“ изобщо отсъства. За разлика от сега действащия ЗБПМН, където превенцията и социално – превентивната дейност е зададена като основна задача за изпълнение с текста на чл. 10, ал. 1, т. а, л и м. В изпълнение на законовите разпоредби на чл.10 от ЗБПМН , сега действащите комисии / МКБПМН / само през 2015 година са реализирали 585 програми за превенция на асоциалното поведение с обхванати 179 397 лица; 179 стратегии, кампании, програми и проекти; 328 програми по превенция на наркоманиите с 70 906 обхванати; 136 информационни кампании...и още, и още...В проекта за нов закон такива дейности не се предвиждат...2. В мотивите към проекта за новия закон, авторите на същия са записали, цитирам : „...така се преодолява досегашната практика, при която възпитателни мерки се налагат без преценка от съд за наличието на вина на непълнолетния“, край на цитата. В 90 % от случаите, преписките, които постъпват в сега работещите МКБПН и по които се образуват и провеждат възпитателни дела, са изпратени от прокурор от съответната районна прокуратура. И в съда съдията е юрист, и в прокуратурата прокурора е юрист. Нима само съдия от съд може да определи има ли вина непълнолетният правонарушител ??? Аз не мисля така.3.

Авторите на проекта за нов закон и противници на сега действащия ЗБПМН изтъкват една, фундаментална, според тях, причина, ЗБПМН да бъде отменен. И тя е, че ЗБПМН бил създаден и приет през далечната 1958 година. В тази връзка, кратка справка – Наказателен кодекс – приет през 1968 година; Кодекс на труда – приет през 1986 година; Закон за наследството – приет през 1949 година; Закон за лицата и семейството – приет през 1949 година; Закон за задълженията и договорите – приет през 1950 година; Закон за държавните такси – приет през 1951 година; Закон за собствеността – приет през 1951 година; Закон за административните нарушения и наказания – приет през 1969 година; Закон за нормативните актове – приет през 1973 година; Указ за борба с дребното хулиганство – приет през 1963 година. Всеки един от тези кодекси, закони и укази все

Георги
Филипов

11.10.2016

становище от Георги Филипов1. Основната дейност, извършвана при работа с деца в конфликт със закона, е превенцията. В проекта за нов закон понятието „превенция“ изобщо отсъства. За разлика от сега действащия ЗБПМН, където превенцията и социално – превентивната дейност е зададена като основна задача за изпълнение с текста на чл. 10, ал. 1, т. а, л и м. В изпълнение на законовите разпоредби на чл.10 от ЗБПМН , сега действащите комисии / МКБПМН / само през 2015 година са реализирали 585 програми за превенция на асоциалното поведение с обхванати 179 397 лица; 179 стратегии, кампании, програми и проекти; 328 програми по превенция на наркоманиите с 70 906 обхванати; 136 информационни кампании...и още, и още...В проекта за нов закон такива дейности не се предвиждат...2. В мотивите към проекта за новия закон, авторите на същия са записали, цитирам : „...така се преодолява досегашната практика, при която възпитателни мерки се налагат без преценка от съд за наличието на вина на непълнолетния“, край на цитата. В 90 % от случаите, преписките, които постъпват в сега работещите МКБПН и по които се образуват и провеждат възпитателни дела, са изпратени от прокурор от съответната районна прокуратура. И в съда съдията е юрист, и в прокуратурата прокурора е юрист. Нима само съдия от съд може да определи има ли вина непълнолетният правонарушител ??? Аз не мисля така.3.

Авторите на проекта за нов закон и противници на сега действащия ЗБПМН изтъкват една, фундаментална, според тях, причина, ЗБПМН да бъде отменен. И тя е, че ЗБПМН бил създаден и приет през далечната 1958 година. В тази връзка, кратка справка – Наказателен кодекс – приет през 1968 година; Кодекс на труда – приет през 1986 година; Закон за наследството – приет през 1949 година; Закон за лицата и семейството – приет през 1949 година; Закон за задълженията и договорите – приет през 1950 година; Закон за държавните такси – приет през 1951 година; Закон за собствеността – приет през 1951 година; Закон за административните нарушения и наказания – приет през 1969 година; Закон за нормативните актове – приет през 1973 година; Указ за борба с дребното хулиганство – приет през 1963 година. Всеки един от тези кодекси, закони и укази все

Георги
Филипов

11.10.2016

становище от Георги Филипов 2. В проекта за нов закон се предвижда съществуващите сега Местни комисии за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните / МКБППМН / да се преобразуват в Служби за възпитателна подкрепа. Службите за възпитателна подкрепа, от своя страна, ще съществуват само в градове, в които има функциониращ Районен съд. Общините в България са 265. Във всяка една от тях има създадени, изградени и работещи МКБППМН. Районните съдилища в България са 133. Във всеки един от 24 района на град София има създадени, изградени и работещи 24 МКБППМН. Районният съд в София е само един. Вярно е, че в голямата си част един районен съд обхваща две съседни общини.

Например Районен съд Павликени е с район на действие община Павликени и съседната Община Сухиндол. Но...съгласете се...едно е детето и неговото семейство да пътуват 17 км. от село Горско Калугерово до град Сухиндол, съвсем друго е към тия 17 км. да добавим още 14 км. до град Павликени. Сами пресметнете времето за пътуване, разходите...и не забравяйте, че не всяко семейство в провинцията има личен автомобил...в практиката ми често съм виждал семейства да идват в град Павликени за разглеждане на възпитателно дело с конска каруца...3. Проекта за нов закон предвижда към Службите за възпитателна подкрепа да бъдат назначавани възпитатели. От проекта не става ясно колко и какви ще бъдат те, както и не става ясно запознати ли са кметовете на населени места, в които има работещ районен съд, за бъдещите работни места, които трябва да разкрият и за бъдещите работни заплати, които ще трябва да плащат....и ако да ...как приемат те този факт.4. Към голяма част от сега действащите МКБППМН има създадени и работещи центрове за превенция и консултивни кабинети. През 2015 година техния брой е бил 129 в цялата страна и през тях са преминали 7413 малолетни и непълнолетни лица. В предлагания текст за нов закон тези звена напълно отсъстват, което означава, че ще бъдат закрити. Това би означавало край на работата по превенциите и доста голям брой нови безработни...5.

Съществуващите по сега действащи ЗБППМН Социално - педагогически интернати / СПИ / и Възпитателни училища - интернати / ВУИ / в

Георги
Филипов

11.10.2016

становище от Георги Филипов1. 2. В предлагания текст за нов закон никъде не е предвиден текст относно отлагане провеждането на възпитателното дело – било поради неявяване на лицата, чието присъствие е задължително, било по искане на адвоката на непълнолетния, било по трети, непредвидени обстоятелства. Смятам това за огромен процесуален недостатък.3. Във всяко едно съдебно производство е задължително участието и на прокурор. В предлагания текст за нов закон прокурорът не взема никакво участие във възпитателните дела. Защо??? Авторите на предлагания текст претендират, че чрез новия закон защитават правата и интересите на непълнолетните. По каква причина тогава е пренебрегната например на разпоредбата на чл. 51 от Наказателно – процесуалния кодекс, който третира точно непълнолетни лица ? Цитирам текста: „ Когато пострадалият поради непълнолетие или физически или психически недостатъци не може да защити своите права и законни интереси, прокурорът може да предяви граждански иск в негова полза.”, край на цитата.4. Съгласно разпоредбите на чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето, съдебните органи са длъжни да осигурят присъствието на социален работник от Дирекция „Социално подпомагане” при изслушване на дете в съдебно производство. В предлагания текст за нов закон никъде няма такова изискване при провеждането на възпитателното дело в съдебна зала, което е грубо нарушение на действащ закон и още по – грубо нарушаване на правата на детето. В сега действащия закон ЗБППМН, в текста на чл. 19, ал. 4, тази разпоредба на Закона за закрила на детето е спазена.5. Авторите на проекта за нов закон декларират желанието си да отклонят всички непълнолетни правонарушители от наказателно производство и спрямо тях да бъдат налагани само възпитателни мерки. Странно защо обаче, в ал. 6 и 7 на чл. 4 от предлагания текст за нов закон е записано, че отклоняване може да ес извърши само за деяния, осъществяващи състав на престъпления срещу личността, за престъпления срещу собствеността и за непредпазливо действие. В сега действащия Наказателен кодекс са обособени 16 / шестнадесет / глави с различни по вид престъпления, между които Престъпления против правата на гражданите, касаещи

Георги
Филипов

11.10.2016

МНЕНИЕ Публикуванияят Проект от една страна е плод на разумни компромиси, които позволяват да се запазят и трансформират някои от добре функциониращите структури от системата за БППМН като същностни звена от предвидданата нова система. Запазени са и ефективните възпитателни мерки, а някои от тях са осъвременени. В същото време вероятно поради липсата на практически опит в сферата на превенцията на асоциалното поведение на малолетни и непълнолетни, авторите на проекта за Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица са допуснали редица пропуски и недоразумения. По-важните от тях са: Страните с най-добри законодателства по отношение на децата, са за решаването на конфликта между детето и закона по извън съдебен начин. Докато в проекта се предлага противоположното – всички случаи, независимо, че са отклонени от наказателно производство, се решават от съда, който да налага възпитателни мерки, без да има професионалната подготовка за това, независимо дали ще мине на някакви специални обучения или не. В проекта изобщо отсъства понятието "превенция", а това е основната работа на сегашните комисии за БППМН. Всяка година МКБППМН в страната реализират стотици програми за превенция на асоциалното поведение, а обхвнатите деца в кампаниите са стотици. МКБППМН са реализирали множество стратегии, програми, кампании и проекти по превенция на насилието между и срещу деца както и кампании по превенция на наркоманиите и по проблемите на трафика и сексуалната експлоатация с много широк обхват. Тези факти са били пренебрегнати и значението на превенцията е обезличено, което е огромна грешка. Текстовете от настоящият чл. 10 на ЗБППМН, който регламентира организацията на превантивната дейност трябва да намерят своето място в новия закон, защото никоя друга структура към МОН, МВР или към друга институция ще бъде в състояние да осъществява превантивна дейност в тези мащаби. Службите за възпитателна подкрепа не трябва да бъдат превръщани само в обслужващи съда. В този проект на са включени центровете за превенция и консултивативните кабинети, създадени към МКБППМН, което е сериозен недостатък, защото там работят добри

В. М.

11.10.2016

становище от Георги Филипов1. 2. В сега действащия закон ЗБППМН времето между образуването на възпитателното дело и неговото разглеждане, съгласно разпоредбите на чл. 16, ал. 5, т. 1 е 1 / един / месец. В предлагания текст за нов закон този период е сериозно редуциран на 14 / четиринаадесет / дни / чл. 31, ал. 2 /. Изхождайки от почти 7 / седем / годишния си опит като секретар на МКБППМН, считам, че така предложеното време е абсолютно недостатъчно за навременното уведомяване на непълнолетния правонарушител и неговите родители и неговия защитник / ако непълнолетният желае да има такъв / и тяхното запознаване с материалите по делото.3. В предлагания текст за нов закон е предвидено непълнолетният и неговия задължителен защитник да се запознат с материалите по възпитателното дело преди началото на първото съдебно заседание. Много често материалите по делото са 30, 40 , 50, 100 страници – показания, експертизи, протоколи от разпити на свидетели, приемно – предавателни протоколи и така нататък. В тази връзка предлагам непълнолетният и неговия защитник да имат много повече време за запознаване са материалите по делото – 3, 5, 7 дни, като това бъде изрично упоменато в текста на предлагания нов закон.4. В предлагания текст за нов закон никъде не е предвиден текст относно отлагане провеждането на възпитателното дело – било поради неявяване на лицата, чието присъствие е задължително, било по искане на адвоката на непълнолетния, било по трети, непредвидени обстоятелства. Смятам това за огромен процесуален недостатък.5. Във всяко едно съдебно производство е задължително участието и на прокурор. В предлагания текст за нов закон прокурорът не взема никакво участие във възпитателните дела. Защо??? Авторите на предлагания текст претендират, че чрез новия закон защитават правата и интересите на непълнолетните. По каква причина тогава е пренебрегната например на разпоредбата на чл. 51 от Наказателно – процесуалния кодекс, който третира точно непълнолетни лица ? Цитирам текста: „ Когато пострадалият поради непълнолетие или физически или психически недостатъци не може да защити своите права и законни интереси, прокурорът може да предяви

Георги
Филипов

11.10.2016

Становище С Т А Н О В И Щ
ЕОТНОСНО : ПРОЕКТ ЗА ЗАКОН ЗА ОТКЛОНЯВАНЕ
ОТ НАКАЗАТЕЛНО

ПРОИЗВОДСТВО И НАЛАГАНЕ НА ВЪЗПИТАТЕЛНИ
МЕРКИ НА НЕПЪЛНОЛЕТНИ
ЛИЦА.

Предлаганият текст за нов закон под името „Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица“ в своята същност е леко разбъркано, малко променено и за жалост, силно орязан вариант на сега действащия Закон за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните / ЗБППМН /, с няколко „кръпки“ от Закона за защита на детето и Правилника за прилагането му и ...Закона за движението по пътищата..

1. Предлаганите възпитателни мерки, които ще се налагат по новия закон, в голямата си част са същите, които се налагат и по сега действащия закон ЗБППМН.

Добавени са няколко възпитателни мерки, които още след публикуването си ще останат само добри пожелания, предвид мобилността на част от семействата на непълнолетните правонарушители, на които ще бъдат налагани и предвид липсата на условия да бъдат приложени в малки населени места – да променя настоящия си адрес, да участва в спортни дейности, да участва в културни прояви.

Мерки за закрила на детето от Закона за закрила на детето / чл. 26 и 27 от Закона за закрила на детето/ - настаняване извън семейството и временно настаняване по административен ред, са предвидени като възпитателни мерки в предлаганите текстове за нов закон. Като възпитателна мярка в проекта за нов закон е предвидена дори и разпоредба от закона за движението по пътищата – забрана да управлява моторно превозно средство, когато има правоспособност.

2. В пряко нарушение на чл. 56 от Конституцията на Република България, в предлагания текст за нов закон е предвидена задължителна адвокатска защита от момента на първото действие по налагане на възпитателни мерки. Това е не само грубо погазване на разпоредбите на най – висшия закон в държавата ни, но и неминуемо ще доведе до заплащането на значителни по обем адвокатски хонорари от страна на семейството на непълнолетния правонарушител. В сега действащия закон ЗБППМН / чл. 19, ал. 3 / е спазено върховенството на

Георги
Филипов

11.10.2016

Мнение от практиката - продължениеВ предложението закон е изключена групата на малолетните деца /от 7 до 14-годишна възраст/. С идеята, че само се закрилят, всъщност тези деца се оставят без възпитателен надзор и възпитателна подкрепа. По този начин не се ли отказва на тях и техните родители/попечители подкрепа, от която се нуждаят? Статистиката сочи, че през 2015 г. 1527 малолетни деца на България са извършили голям брой криминални деяния с характер на престъпления, от които опит за убийство; опит за изнасилване; блудства; кражби, вкл. /взломни, домови, селскостопански, джебчийски/; грабежи; отнемания на МПС, хулиганство и др. Какво ще казваме в бъдеще на върстниците на тези деца, които са извършили тези деяния? Как ще обясним на жертвите и на децата, които все още полагат усилия да спазват правилата и нравствените ценности в обществото, че извършителите на престъпления няма дори да чуят за възпитателно дело след своето престъпление? Те и в момента са наказателно неотговорни по НК, но поне с тях се работи в МКБППМН. Защо България оставя децата до 14-годишна възраст и техните родители без възможност за възпитателна подкрепа? Не е ли това най-важния период в човешкия живот /като изключим „първите 7“/ за оказване на каквато и да било възпитателна подкрепа? Оставяйки всичко в ръцете на семейството, готови ли сме да поемем последствията. Веднъж едно малолетно дете ми сподели – „...Госпожо, Вие представа си нямate аз колко много други неща съм направил /имаше предвид кражби/, за които не са ме хванали и никой никога няма да разбере. Затова ще продължавам. Това ми харесва...“ В заключение мога да кажа, че според мен законът е направен доста електрично и не е направен достатъчно обективен анализ на добрите практики и българската действителност. С цел да се изпълнят директиви на ЕС и да се отчетат проекти за реформа в правосъдието за деца, се предлага приемане на нов закон за възпитателно подкрепа, който не подкрепя, а по-скоро нарушава действащи структури за възпитателна подкрепа, особено в общините, в които няма съдилища. Според мен, ако този закон бъде приет, ще се направи подмяна на смисъла и реалната нужда от реформи в работата с деца в конфликт със закона. Твърдението, че СПИ

Мнение от практиката Здравейте! От повече от 10 години работя с деца в конфликт със закона. Това, което виждам е, че в България структурите на МКБППМН разгръщат много широк диапазон от дейности, помагат на всички сега действащи институции – вкл. в РС и РУП при разпити на деца /налага се, тъй като няма психологи в тези институции, а в тях се разпитват деца като свидетели/, на Инспекторите ДПС, работят активно с училища и гимназии, с ОЗД за деца, отпадащи от училище, включват се в мултидисциплинарни екипи при деца в рисък, реализират превантивни програми с голям обществен отклика, провеждат и прилагат възпитателни мерки по ЗБППМН. На възпитателните дела децата се поканват в щадяща за тях среда, седейки заедно тричленните комисии /вкл. юристи, психологи и педагоги/, заедно с техните родители, със защитник от ОЗД /или ако желаят и адвокат/, всички заедно разглеждат техните противообществени прояви и вземат решения по ЗБППМН в най-добрания интерес на децата според палитрата от социални услуги, мерки за закрила и възпитателни мерки, с които разполагат по места. В големите градове палитрата е голяма, в малките - не чак толкова, но поне я има. В новия закон ми харесва, че името звучи по-позитивно, по-съвременно, включена е приемната грижа, но май с това се изчепват добрите му страни. Децата в конфликт със закона са с различни истории, с различни /а понякога с отсъстващи/ семейства, с различни образователни затруднения, но най-вече с общото чувство за различност от другите и с наранена детската душа. Не само България, но и всяка друга държава е длъжник на тези деца, тъй като семейството, обществото, действащата образователна и социална система явно не винаги може да отговори достатъчно адекватно и навреме на техните потребности и затова те се превръщат в извършители на престъпления или противообществени прояви като начин, по който оцеляват физически, емоционално и социално. Проф. Хекман /носител на Нобелова награда за икономика/ прави математическо изчисление, с което изчислява колко много пари се спестяват на държавата, когато се инвестира в превенция на проблемите, а не в решаването на техните последствия. При все че, Законът е предназначен да организира предоставяне на

Становище относно проекта на Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателна цел на досегашната система за работа с деца с девиантно поведение е превенцията. В Проекта за нов закон отсъства понятието „превенция“, която е основната дейност на досегашните Местни комисии, което е съществен пропуск. Практиката показва, че са постигнати значителни резултати с реализирането на широко мащабни превентивни дейности, особено по превенция на агресията и насилието, асоциалното поведение, наркоманиите, трафика на хора и други. През миналата година МКБПМН са реализирали 585 програми за превенция на асоциалното поведение, обхванати в съответни кампании са 179397 лица; консултиирани 16018 деца и родители. През 2015 г. от МКБПМН са реализирани 179 стратегии, програми, кампании и проекти по превенция на насилието между и срещу деца. По превенция на наркоманиите са реализирани 328 програми със 70906 обхванати деца. Освен това, във всички училища в часа на класа от секретари на МКБПМН, обществени възпитатели, училищните комисии, ИДПС и педагогически съветници - членове на МК и младежи-доброволци, са били представяни теми с дискусии по този проблем. Изключването на малолетните деца, извършващи криминални деяния, от системата за отклоняване от наказателно производство и насочването им само към системата за закрила на детето, ще създаде сериозни проблеми. Очевидно авторите на Проекта не са информирани адекватно за престъпления, извършвани от тези деца, независимо от факта, че са и жертви в същото време. Така например през 2015 г. 1527 малолетни лица са извършили 1511 криминални деяния с характер на престъпления, от които 1 опит за убийство; един опит за изнасилване; 16 блудства; 1046 кражби, от които 107 взломни, 202 домови, 268 селскостопански, 49 джебчийски; 36 грабежа; 14 отнемания на МПС, 49 хулиганство и т.н. Това не са нито невинни статусни нарушения, които не се наказват при възрастните, нито от типа на тиражираните неистини за дете, откраднало едно списание и само за това го настанили в СПИ. Модерните хуманни и ефективни подходи в страни, с добре функциониращи законодателства по отношение на децата, залагат на решаването на конфликта

Местна
Комисия

10.10.2016

В предвиденият срок даваме следното предложение за изменения и допълнения по така публикувания прое В глава трета „ ОРГАНИ “ Служба за възпитателна подкрепа Предложение за изменение: чл.25.(1) Към общините с решение на Общинския съвет се създава Служба за възпитателна подкрепа (Службата), съобразно стандарти по този закон. Предложение за изменение: чл.25.(2) Ръководителят и служителите на Службата се назначават от кмета на общината. Предложение за изменение: чл.25.(5) Устройството и организацията, стандартите за създаване и за състава и числеността на Службата за възпитателна подкрепа и изискванията за заемане на длъжностите ръководител, възпитатели и други служители се определят с наредба на Министерския съвет по предложение на министъра на правосъдието и министъра на труда и социалната политика. Функции на Службата Предложение за допълнение: чл.26. (6) (нова) Службата осъществява превентивни и информационни дейности спрямо деца в риск от въвличане в конфликт със закона и тяхното социално обкръжение. МОТИВИ: За промени в чл.25.(1) , (2) и (5) В публикувания проект на закона се предвижда службите за възпитателна подкрепа да покриват територия съвпадаща с тази на районен съд, чийто обхват е по-голям от една община. Така например Районен съд Варна като първа инстанция разглежда дела на територията на общините Варна, Аврен, Аксаково, Белослав, Бяла и Долни Чифлик. Същевременно е упоменато, че службите се явяват правоприемници на дейности изпълнявани (съгласно ЗБППМН) от местните комисии за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетните (МКБППМН), чийто териториален обхват е община / район. Тяхното финансиране за издръжка, в т.ч възнаграждение на секретарите на МКБППМН и за изпълнение на наложени възпитателни мерки се осигурява, както от държавния, така и от общинския бюджет. В проекта новите служби ще покриват територия значително по - голяма от територията на една община, което силно ще наруши системата за финансиране, управление и контрол на публични финансови средства в този ресор. Ще бъде нарушенa също така и системата за координация с други институции и организации имащи преки

Ana
Abrasheva

10.10.2016

<p>Мнение за Проект на нов Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки в страните с модерни и хуманни законодателства по отношение на децата в конфликт със закона случаите се решават между детето и закона по извън съдебен начин, докато работната група на Проекта незнайно защо, предлага точно противоположното - всички случаи, независимо, че са отклонени от наказателно производство да се решават в съда. Съгласно действащия ЗБППМН, изм. ДВ, бр.59 от 29 юли 2016г. уредбата на процедурата за налагане на възпитателни мерки, свързани с отделянето на детето от семейството става единствено с решение на съда, което считам, че дава достатъчно гаранции за правото на справедлив процес. В Проекта липсва понятието Превенция. Не е ясно защо работната група е пренебрегнала така важната превенция с децата в конфликт със закона. В тази връзка е наложително в Проекта да се включват текстовете от сега действащия чл.10 на ЗБППМН,изм.ДВ бр.59 от 29 юли 2016г., регламентиращ организацията на превантивната дейност с децата на територията на общината.</p>	<p>Мария Крумова</p>	<p>10.10.2016</p>
---	----------------------	-------------------

Мнение на реално работещ с деца и младежи човек Втори опит за включване в обществено осъждане. Мнението ми като човек от обществото,, подадено на 28.09.2016 не бе публикувано.

Публикувам отново мнението си на човек, който работи ежедневно с деца и те за мен нито се "отколняват", нито са поредната алинея в някой закон, а реални деца от реални семейства с реални проблеми, които трябва да бъдат решени."Нормативната уредба за противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, или ако инак казано - деца в конфликт със закона, има нужда от дълбок анализ и сериозна промяна.НО...Тези действия не трябва да бъда продиктувани от работата и лобиране от страна на НПО, финансиирани обикновено от конкретни източници. Точно това прозира зад текстовете на законопроекта, особено в текстовете, свързани с различните дейности на „организации, които предоставят услуги“, текстовете, свързани със „семеен съвет“, „мониторинг и правна защита, центровете могат да бъдат посещавани от юридически лица с нестопанска цел, които сключват за тази цел споразумения с Министерството на образованието и науката“, списъци с дейности и услуги, към които съда да насочва при „превъзпитание“...Второ, вече А АКО...Предполагам, че законопроектът е разработен на база „общ поглед на София и големите градове“, А АКО в малките градове и селата НЯМА от онези ЦОП, организации с услуги, на село няма ОЗД.... КАКВО ТОГАВА?А АКО... проявата, провинението, деянието.... Или както там ще го наречете, е извършено от дете под 14 години? В този законопроект се казва, че се насочва към ОЗД. И КАКВО??? Само напомням, че в случай с видеото на насилие и тормоз, разпространен в медиите са намесени деца от 6 клас, сами сметнете възрастта. Трето А КОГА? В мотивите е казано, че „Предвижда се законът да влезе в сила в едногодишен срок от обнародването му в „Държавен вестник“ и да отмени ЗБППМН. С оглед на това, че отмененият закон е свързан с редица закони и подзаконови актове, с проекта се предлагат кореспондиращи изменения в съответните закони и изрично задължение за ведомствата, издали подзаконовите актове, за тяхното актуализиране. С последното“ се цели да не се допуска правен вакуум и да се осигури

Гергана
Атанасова

09.10.2016

<p>Становище по проекта за Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателна подкрепа</p> <p>1. В Проекта отсъства понятието „превенция”, която е основната дейност на МКБПМН. Не са предвидени и липсва законово регламентиране на центровете за превенция и консултативни кабинети, като помощни органи на Службите за възпитателна подкрепа.</p> <p>2. В Концепцията и Пътната карта, на които се позовават мотивите за новия закон, многократно се внушава, че възпитателните мерки по чл.13, ал. 1 от ЗКППМН са вид наказателни мерки, което не отговаря на истината. В същото време в проекта за новия закон в чл.65, ал.4 се предвижда прилагане на сила над непълнолетните лица.</p> <p>3. Изключването на малолетните деца, извършващи криминални действия, от системата за отклоняване от наказателно производство и насочването им единствено към системата за закрила на детето, ще създаде сериозни проблеми.</p> <p>4. Създаването на Служби за възпитателна подкрепа само в общини, на чиято територия има районен съд ще създаде големи затруднения при прилагането на закона.</p> <p>Няма яснота как ще се процедурата при случаи, когато непълнолетните правонарушители живеят в отдалечени селища от града с районен съд /във връзка с пътуването за възпитателното дело и другите процедури, предвидени в Проекта/. В тази връзка подкрепям предложената от Д.Николова промяна на чл. 25, ал.1: Служба за възпитателна подкрепа</p> <p>Чл. 25. (1) Към Общините или Районите с решение на Общинския съвет, съобразно стандарти по този закон, се създават Служби за възпитателна подкрепа (Службата).</p>	<p>Лилия Стефанова</p>	<p>07.10.2016</p>
---	----------------------------	-------------------

<p>Предложение 2III. Предвид предложените в законопроекта дейности на Службата за възпитателна подкрепа и ограничението цитирано в чл.25, ал.1 в частта му затова, че Службите се създават само в общини където има Районен съд, считам, че с така предложените текстове на практика няма да бъде възможно да се обхванат и другите общини, където няма създадени Районни съдилища и няма да може да се осъществява качествен контрол и пълноценни дейности по населени места. Няма да може да се вниква качествено в проблемите на децата и семействата им извън тези общини, да не говорим, че изобщо няма да имат връзка с малките населени места или ако имат, тя ще бъде формална и работата неефективна.Считам, че така предложения текст не е в интерес на детето и представям проект на предложените за промяна и допълнение на текстове.</p> <p>1. „Служба за възпитателна подкрепа Чл. 25. (1) Служба за възпитателна подкрепа (Службата) се създава с решение на Общинския съвет съобразно стандарти по този закон, в община, където е разположен районен съд” да бъде допълнена и изменена, както следва: Служба за възпитателна подкрепа Чл. 25. (1) Към Общините или Районите с решение на Общинския съвет, съобразно стандарти по този закон, се създават Служби за възпитателна подкрепа (Службата).</p>	<p>Даниела Николова</p>	<p>07.10.2016</p>
--	-------------------------	-------------------

Предложение 1.6. Към МКБПМН Хисаря има действащи 30 доброволеца, с които работим активно. Обучили сме ги да бъдат обучители на връстниците си в училищата. От две години работим активно с тях по метода „Връстници обучават връстници“. Този метод се прилага и приема доста позитивно и успешно в нашите училища. Ние изграждаме личности, мотивираме ги да са активни и ангажираме свободното им време с позитивни и полезни за тях и връстниците им дейности. Какво ще се случи с тези 30 деца? Как да им обясним, че с приемането на новия закон с тях вече няма да се работи и трябва да разрушим създадения екип и трябва да се откажем от всички планирани дейности занапред? Този закон нали е в интерес на детето, нима превантивната дейност сред подрастващите не е в интерес на детето? I. Предвид изложените мотиви и информационни данни предлагам „Функции на Службата“ да бъдат допълнени със следните дейности както следва:

след ал. (5) се създават нови ал. (6), (7) и (8), като по-долу представям проект на предложените от мен текстове.

(6) Службите за възпитателна подкрепа организират и координират цялостната превантивна дейност в съответните общини, райони по превенция на противоправното поведение на децата.

(7) Службата за възпитателна подкрепа съвместно със специализирани полицейски служители и органите на образованието, и при широкото съдействие на обществеността изпълняват следните задачи:

а) организират и координират социалнопревантивната дейност на територията на общината, издирват и установяват съвместно със специализирани полицейски служители и дирекциите "Социално подпомагане" децата, които се нуждаят от помощ, и вземат мерки за тяхната социална защита и развитие;

б) изучават състоянието и причините за противообществените прояви на децата в общината и осъществяват превантивни и информационни дейности с цел предотвратяването на извършване на противоправни действия;

(8) В изпълнение на задачите си по ал. (6) Службите за възпитателна подкрепа могат да привличат юридически лица с нестопанска цел в предотвратяването и противодействието на извършването на противообществени прояви и престъпления от деца на територията на

Даниела
Николова

07.10.2016

Предложение 1.5МКБППМН самостоятелно и/или съвместно с други институции, международни, национални и местни неправителствени организации са реализирали 136 (106 през 2014 г.) информационни кампании с обхванати 21513 (28 260 през 2014 г.) лица по проблемите на трафика и сексуалната експлоатация. Освен това, във всички училища в часа на класа от секретари на МКБППМН, обществени възпитатели, училищните комисии, ИДПС и педагогически съветници - членове на МК и младежи-доброволци, са били представяни теми с дискусии по този проблем. Темите на тези кампании, обучения, беседи, кръгли маси, семинари, учебни занятия и дискусии са били: „Връзка на интернет с трафика на хора“; „Какво е трафик на хора, канали за трафик. Рискови райони и рискови групи“; „Умения за живот“ – превенция на трафика сред рискови групи; „Предпоставки за уязвимост. Съвети как да се предпазим от трафик на хора“; Европейски ден за борба срещу трафика на хора; „Информация и важни телефони за превенция на трафика на хора. Институции и организации, към които можем да се обърнем за помощ“; прожекции и обсъждания на филми и клипове „Чужденката“; „Темида – трафик на хора“, „Червено – като червило и като кръв“, „Открадната светлина“ , „Измамни мечти“, „Поругана красота“; обсъждане на роман „Съдба по избор“; „Човешки права или робство- избери ти“ - конкурси за рисунки, разкази, викторина; арт-студио „Камбана“ – представление на форум-театър „Сълзи на петолинието“; „Трафикът на хора съществува“; „Поход на Свободата“ по международна инициатива A21; кампания за родители за превенция на трафика съвместно с НКБТХ и фондация „Фейс ту фейс“; „Как за опазим нашите деца от отвлечане“; „Противодействие на търговията с хора в ЕС“; „Как да работим с деца жертви на насилие и трафик“; „Трафик на хора-предизвикателства и реални параметри“; „Идентифициране на жертви на трафик на хора“ – обучения и кръгли маси за членове на МКБППМН, обществени възпитатели, педагогически съветници, учители и социални работници; превантивно-информационна кампания „Синьо сърце“във връзка с Международния ден за борба с трафика на хора; обучения и тренинги на деца, настанени в кризисни центрове за деца, жертви на насилие и трафик; презентации от ученици „Как да

Даниела
Николова

07.10.2016

Предложение 1.4 През годината МКБППМН са работили по 145 (151 през 2014 г.) програми и проекти по превенция на рисковото поведение за употреба на наркотици, в които са били обхванати 19000 (17 642 през 2014 г.) лица. По-актуалните теми на тези проекти са: „Наркотични вещества-какво не знаем за тях“; „Универсална превенция, базирана в училищата“; „Селективна превенция на рискови групи“; „Училище за родители-идентифициране на употребяващите наркотици“; „Как да помогнем на детето си в борбата с ПАВ“; „Спорт срещу дрога“; „Театър „Спасителят“; „Информираният избор“; „Симулативен процес с ученици по проблем за наркозависимите“; „Клубове по превенция на наркоманиите“; „Изнесени консултивни кабинети по отказване от наркотици и тютюнопушене“; „Агресия и зависимости. Използване на ПАВ водещи до агресивно поведение“; „Не се доверявай на непознати!“; „На заменяй живота за дрога!“; „Град без агресия и дрога“ и други. Важен акцент в работата на МКБППМН е било разработването и осъществяването на специализирани програми за деца и семейства в риск от употреба на наркотици. През 2015 г. са реализирани 183 (64 през 2014 г.) такива програми, обхванали 6434 (2634 през 2014 г.) деца и родители. Тези данни също показват сериозно нарастване. Типични теми на тези програми са били: „Истината за наркотиците“; „Борбата със зависимости- приоритет на семействата“; „Фамилни консултации и групи за подкрепа и взаимопомощ“; „Раздаване на тестове на родители, разкриващи употребата на ПАВ“; „Ранно откриване и превенция на риска“; „Семейството в борба с агресия и дрога“; През 2015 г. в МКБППМН и в техните центрове за превенция и консултивни кабинети са консултирани 9580 (9 360 през 2014 г.) деца и родители във връзка с употребата наркотици. Издадени и разпространени са информационни материали в тираж 49885 (68 202 през 2014г.) броя- диплънки, стикери, флајери, брошури, книгоразделители, филми, рубрики в сайтове на общини, МКБППМН и училища, бележници, ключодържатели, тениски, плакати, сборници, мулти-медийни презентации, информационни табла, методически наръчници, бюлетини, значки, оригами и други. Като по-интересни теми на информационните материали

Даниела
Николова

07.10.2016

Предложение 1.3 По-важните и интересни теми на тези програми, стратегии и кампании са били следните: „Усвояване на умения за поведение при конфликтни ситуации в училище, вкъщи и навън“; „Полет към безкрайното“- конкурс за рисунки, разкази, есета, стихове; арт-ателие „Нарисувай своята агресия“; карикатури, шаржове „Агресията в нас“; фото-конкурс „Улови мига на доброто“; „Превенция на психологическата зависимост от интернет“ и „Насилието в социалните мрежи“; „Преодоляване агресията в училище“; „Детската гледна точка към разпознаване и превенция на тормоза в училище“; „Агресия при деца- причини за пораждането ѝ и стратегии за справяне с агресията“; „Как да помогнем на пострадали от насилие“; „Агресивно и рисково поведение или как да се изразят чувства без негативни изживявания“; „Ролята на семейството при агресивно поведение на децата“; „Спортът като превенция на насилието“; спортна игра „Мама, татко и аз срещу агресията в училище“; състезание „Удари топка, а не дете!“; Световен ден на розовата фланелка; „Вербална агресия, основана на полов признак“; „Разлика между сила и насилие. Как да контролираме гнева си“; проект „Не бъди агресиван. Бъди активен“; презентации „Агресия и възпитателни мерки при извършване на противоправни деяния. Прояви на агресия при ученици и млади правонарушители, с които работи МКБППМН“; „Силни без насилие – месец за борба с агресията“; „Дни срещу домашното насилие. Съвети за разпознаване на домашно насилие“; „Превенция на насилието, свързано с ракета“; „Насилието е отговор на насилие“; кампания „Насилие, нетolerантност, дискриминация“; програма „Агресия, насилие, хулиганство“; „Правото на силата или силата на правото“; „Себеутвърждаващото поведение като алтернатива на пасивното и агресивното“; „Справяне с конфликт – тактично и без агресия. Ценностни и асертивно поведение“ и други. През 2015 г. МКБППМН са съобразявали превантивната си дейност с конкретните особености на общината (района) за ограничаване на специфичните криминогенни фактори. Всяка комисия, в зависимост от конкретния проблем, спецификата и възможностите на общината (района) и наличния материален и кадрови ресурс използва различни форми, методи и средства: лекции, беседи,

Даниела
Николова

07.10.2016

Предложение 1.Основен приоритет в работата на МКБППМН организирането и осъществяването на общопревантивна дейност. В изпълнение на този приоритет са организирани множество и разнообразни дейности през ваканциите и почивните дни, в съответствие с желанията и интересите на децата. През 2015 г. МКБППМН са организирали 1123 кампании с общопревантивен характер за превенция на противообществени прояви, наркомании, насилие, СПИН и други. В тези кампании са обхванати 127564 малолетни и непълнолетни лица. Като правило в тези инициативи местните комисии включват и деца с противообществени прояви. Дейностите са свързани със спорт, туризъм, изкуство, творчество и самодейност. Посветени са били на Дения на детето, местни, общински, национални, международни, религиозни и други празници, като са били обвързвани с формиране на духовни, морални и естетически ценности; запознаване с правата, задълженията и на детето и законодателството, вкл. и ЗБППМН; толерантността в общуването; сигурността в живота на децата; движението по пътя; превенция на ХИВ и СПИН; здравословен начин на живот и други. Някои интересни теми на мероприятията са: "Лятно училище"; „Лятна занималня“; „Лятна академия за деца“; „Безопасна ваканция“; „Лятно приятелство“; детска работилница „Мечти без граници“; „Мое лято без насилие“; „Ваканция 2015 г.“; „Детска полицейска академия“, съвместно с органите на МВР и други. Превенцията на насилието между деца и срещу деца е приоритет на ЦКБППМН и МКБППМН. В тази връзка Централната комисия още през 2006 г. е изпратила указание до всички местни комисии да разработят и реализират стратегии и програми, насочени към превенция на насилието. Оттогава до сега, всяка година в докладите си до ЦКБППМН, местните комисии изпращат информация за реализираните дейности по този проблем в съответствие и с Националния план за превенция на насилието над деца. През 2015 г. от МКБППМН са реализирани 179 стратегии, програми, кампании и проекти по превенция на насилието между и срещу деца, което е значително нарастване спрямо 2014 г., когато са били 161. По-съществените дейности, които са реализирани в рамките на тези стратегии, програми и кампании са: подготовка и

Даниела
Николова

07.10.2016

Предложение 1.1 Прилагам част от „Доклад за състояние и тенденции на престъпността и противообществените прояви на малолетните и непълнолетните, дейност на централната комисия и местните комисии за БППМН 2015г.“ в частта му за реализираните дейности по превенцията на противоправни действия. Необходимо е да се обърне внимание и да се зададе въпроса защо трябва да бъде цялата тази дейност закрита с новия закон и няма ли място в така предложения нов? Кой и коя институция ще продължи превантивната работа в училищата и извън тях с всички тези деца и как? „Основната дейност на местните комисии за БППМН е социално-превантивната. Тя включва анализ на криминогенните фактори, предотвратяване и ограничаване на действието им; идентификация, проучване и анализ на проблемите, свързани с девиациите в поведението на подрастващите на територията на съответната община (район в градовете с районно деление); работа по програми и проекти; партньорство с други органи и НПО, квалификационна дейност. Като органи по превенцията на ниво община, местните комисии осъществяват различни дейности по предотвратяване извършването на противообществени прояви и криминални деяния от малолетни и непълнолетни, информират и ангажират местните власти и местната общественост с анализите на състоянието, проблемите и тенденциите на престъпността и противообществените прояви на малолетните и непълнолетните в съответната община и предприемат мерки за тяхното ограничаване. През 2015 г. , в изпълнение на своите приоритети, МКБППМН продължиха да съдействат на компетентните органи за ограничаване на отпадането от училище, за социална интеграция на малолетни и непълнолетни, извършили противообществени прояви и престъпления; за професионално обучение и трудова заетост на непълнолетни, пребивавали в СПИ, ВУИ, ПД, условно осъдени и предсрочно освободени; съдействие за решаването на социални проблеми на деца и семейства в криминогенен риск. По отношение на друг приоритет – работа за ограничаване на криминалната активност на ромските деца, много от МКБППМН са включили в съставите си или като обществени възпитатели

Даниела
Николова

07.10.2016

Предложение 1В предвиденият срок давам следното предложение по така публикувания проект на Закон за отклоняване от наказателно производство и налагане на възпитателни мерки на непълнолетни лица В Раздел чл. 26 озаглавен Функции на Службата са предвидени всички дейности на службата за възпитателна подкрепа. Считам, че в този член не са изчерпани всички възможности, които тази служба може да изпълнява и по този начин да бъде по-полезна и максимално функционална. Накратко представям основните криминогенни фактори за престъпността и противообществените прояви на малолетните и непълнолетните. И през 2015 г. продължава действието на основните криминогенни фактори. По-съществените от тях са:- социално-икономически фактори с индиректно негативно влияние върху социализацията на децата - нисък жизнен стандарт, безработица, бедност, лоши жилищни и битови условия и други; - социокултурни фактори: деформация на ценности, съпроводена с ценностни модели, които толерират агресия и насилие по медии, интернет, компютърни игри, филми; недостатъчен избор и ограничен достъп до стойностни и полезни занимания на децата през свободното време и други; - социално-педагогически фактори – занижен социален и институционален контрол; деформации в социалната микросреда; необхващане, отпадане и бягства от училище; проблеми, свързани с реда и дисциплината в училище; ограничена възпитателна работа в училище; липса на ефективна система за гражданско образование; агресивни прояви и насилие сред учениците; недостатъчно добре развита система за психологична помощ и социално-педагогически услуги, особено в малките общини и други; - фактори, свързани с ниската правна култура и морал - непознаване или пренебрегване на правни и морални норми; неизпълнение на основни разпоредби в наказателното законодателство, ЗБППМН, Закона за закрила на детето, Наредба № 1 на общините за обществения ред и сигурност, ограниченията за продажбата на алкохол и цигари на деца; посещенията в заведения след ограничителния час и т. н.; - семейна среда - криминогенност и конфликтност; насилие в семейството; негативни модели на поведение; ниско образование и култура на родителите;

Даниела
Николова

07.10.2016